

Και ύστερα δηὲ χριστιανοὶ μὲ ὕψος θλιβερὸ  
γυρίζουσι θεόγυμοι μὲ δηὲ μεγάλας σέ ταις,  
καὶ τάχα πῶς ἐβούτηξαν νὰ πιάσουν τὸ Σταυρὸ  
συνάζουσι ὅσαις εἰμποροῦν ἑλληνικαῖς γαζέταις.  
Τοιαῦτα εἶναι, κύριοι, τὰ Φῶτα ἐν συντόμῳ,  
καὶ δίνω πέρας εἰς αὐτά, γὰρ ἐπῆρα δρίμο.

Πάλι ἀγιάσαν τὰ νερά καὶ πανηγύρι πάλι,  
χιλιάδες ἔς τὴ Δεξαμενὴ καὶ πλῆθος ἔς τὸν Περαιά,  
ἴψηλά καὶ φέσιμα ἀναμίξ, βοή καὶ παραζάλη,  
καὶ τρέχει ἴσιω γελαστὴ ἢ κάθε μὴ παρῆα  
Κοντὰ κοντὰ Χριστοῦγεννα, Ἄη Βασίλης, Φῶτα,  
καὶ ὄλο διασκέδασις κί ὄλο ζωὴ καὶ κότα.



### Περασμένα ξεχασμένα.

Πέρασαν τόσαις ἡμέραις, τόσα γλέντια καὶ παιχνίδια,  
πέρασε γὰρ ἓνα χρόνον κί ἡ τρελλὴ πρωτοχρονιά,  
καὶ ἀρχίσασιν νὰ ζοῦμε μὲ τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια  
κί ὁ καθεὶς ἔς τὴ φτωχικὴ του συμμαζεύεται γωνιά.  
Πέρασε ἡ τόση φούρια κί ἡ μεγάλη φασαρία,  
κί ὁ Ἄη Βασίλης πάλι ἴγυρισε ἔς τὴν Καισαρεία.

Τὰ θυμοῦμαι καὶ ἀκόμα φοβερὰ ὁ νοῦς μου φρίττει,  
τί σφυρίκτραις, τί ροκάναις καὶ τί φούσαις ἔς τὸν ἀέρα!  
τί ἐγένη τὴ Δευτέρα, τί ἐγένηκε τὴν Τρίτην,  
τί χαρὰ καὶ τί παιχνίδια καὶ τί γλέντια νύκτα μέρα!  
Ἐδλεπες μὴ τράκα-τροῦκα νὰ σοῦ ἔρχεται ἔς τὴν πλάτη,  
κί ἄλλη μὴ παραπέρα νὰ πετᾷ ἐνὸς τὸ μάτι.

Ἄπαξ ἀπαντες ἀθρόοι οἱ τῶν Ἀθηνῶν δημόται  
ἔτρεχαν ἀπάνω κάτω ἔς ὄλα τὰ ἐμπορικὰ,  
κί ἀναμίξ αἱ δεσποινίδες, αἱ κυραὶ καὶ κοκόται  
ἔχαρίζαν ἔς τὸν καθένα βλέμματα ἐρωτικὰ.  
Ἐξισοῦντο γὰρ μὴ ὦρα καὶ γεράματα καὶ νεράτα  
κί ἴσαν ὄλα τὰ μπακλόγια ἀπὸ ἐμορφιάς γεμάτα.

Εἰς τοὺς καφφενέδες μέσα τρίτσο-τίρο καὶ πασέτα,  
καὶ εἰς ὄλα μας τὰ σπήτια Φαραῶ καὶ λανοκενέ,  
καὶ κλεψιά διὰ τῆς βίας καὶ βλαστήμιας νέτα σκέτα  
καὶ ἡ τύχη περπατοῦσε ἔς τὸν καθένα καφφενέ.  
Καὶ ἐνφ πηγαίναν ὄλοι γὰρ νὰ φύγουν κερδισμένοι  
τὸ πρῶτ μικροὶ μεγάλοι ὄλοι βρέθησαν χαμένοι.

Πρὸς τὸ βράδου ἔς τὰ σαλόγια ἴσαν ὄλοι μαζωμένοι  
καὶ οἱ πλοῦσοι καὶ ὄλοι τέλος πάντων οἱ πτωχοί,  
γὰρ νὰ κόφουσι τὴν πῆτα τὴ ζαχαροζυμωμένη  
καὶ τὴν τριγυρίζαν ὄλοι μὲ μεγάλη προσοχή.  
Ἐστὸ τραπέζι γύρω-γύρω καὶ ἡ πῆτα μέσ' ἔς τὴ μέση  
γὰρ νὰ ἴδουσι σὲ τίνοσ φέτα τὸ φλωράκι θὲ νὰ πῆση.

Γὰρ νὰ μὴν πολυλογοῦμε, δῶρα ἔδλεπες μεγάλα  
σὲ καλάθηα, σὲ κοφφίγια καὶ σὲ ὄμορφα κουτῆ,  
λαιμοδέταις καὶ γραβάταις, μυρωδιαῖς καὶ τόσα ἄλλα,  
τεχνηέντως τυλιγμένα σὲ χρωματιστὰ χαρτῆ.  
Ἐστελναν καὶ κουρμπιέδες, μὰ συγχρόνως καὶ μπουκέτα,  
ἢ τὰ ἴπηγαίναν οἱ ἴδιοι ἢ τὰ στέλναν μὲ μπιλῆτα.

Αὐτὴ ἴητο, κύριοι μου, ἡ κατάστασις ἐν γένει  
καὶ ἐντὸς τῆς πρωτευούσης κί εἰς τὰς ἄλλας ἐπαρχίας,  
κί ἂν διήλθομεν ὡς τώρα δυστυχεῖς κί ἀπηλιτισμένοι,  
λησμονήσωμεν ἐν τούτοις παρελθούσας δυστυχίας,  
κί ἂς ἐνθυμηθῶμεν μόνον πῶς καθὼς καὶ ἔς τὰλλα Κράτη  
πρόκειται κί ἔδω νὰ γίνουσι κάτι γάμοι ἔς τὸ παλάτι.



### Θαῦμα ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σημαντικωτάτων.

Νομίζετε πῶς πέρασε ἡ ἐποχὴ ἐκείνη,  
ὅπου ἀνέστασαν νεκροὺς τῆ τοῦ Θεοῦ δυνάμει,  
ὅπου ἴμποροῦσε ὁ καθεὶς θεοσεβῆς νὰ μείνη  
καὶ θαύματα ἀλλόκοτα γὰρ μὴ στιγμή νὰ κάμη;  
Οὐχί, κί εἰς τὰς ἡμέρας μας θαῦμα πολὺ σπουδαῖον  
ὀφείλομεν ἔς τὸν ἰατρὸν χειρουργὸν Ἀρεταῖον.

Ἐτε ποτὲ ἐμάχοντο ἔς τῆς Κρήτης τὰ πεδία  
κί ἐνὸς μεγάλου μαχητοῦ ἐκόψαν τὸ κεφάλι,  
ὁ Ἀρεταῖος μὲ ὄλη του τὴ θετικὴ παιδεία  
ἔς τὸν ὄμο του τὸ κόλλησε καὶ ἀνεστῆθη πάλι.  
Τοιαῦτα, φίλοι, ἐγίναν, ἂν ὄμως δυσπιστήτε,  
τὴν πρὸ καιροῦ Ἀκρόπολιν διαβάσατε νὰ ὄητε.



### Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Ἀπέναντι ἔς τοῦ Φίσερ κήπος λαμπρὸς καὶ σπάνιος,  
ρωμαντικὸς καθ' ὄλα, ὀνόματι Γαλιάνος,  
ἐμάθομεν πῶς κατ' αὐτὰς διὰ παντὸς πωλεῖται  
καὶ σπεύσατε οἱ θέλοντες νὰ πληροφορηθῆτε.

Ἐστὴν ἀγορὰν τοῦ Πειραιῶς, ὅπου Δοῦμη δὲ πλησίον  
ἀνοιξε, ὡς ἐμάθομεν, καινούριον καφφενεῖον.  
Καφφῆς ἐξαισίος, πρὸς δὲ ὄηρησιὰ πρώτης,  
καὶ τὸ μπόλες καὶ ἐκτακτὸς παντοῦ καθαριότης.  
Τσαγκάρης, Κουρκουνάκης τε, οἱ δηὲ τὸ διαυθύνουν,  
κί οἱ Πειραιώταις τρέχουσι καὶ τὸν καφφῆ τους πίνουσι.

Εἰς τῶν ἐφημερίδων τὸ μόνον Πρακτορεῖον  
(τὸ λέγομεν εἰς γῆθαι ἀπάντων τῶν κυρίων)  
θὰ πάρτε βιβλία ἴθηνα καὶ διαλεκτὰ,  
ἐνφ ὀλίγα μόνον θὰ δῶσατε λεκτὰ.  
Ἡμερολόγια μας πολλὰ ἐκεῖ θὰ βρῆτε,  
καὶ δύνασθε εὐκόλως νὰ τὰ προμηθευθῆτε.  
Πρὸς τούτοις ν' ἀγοράση ἐκεῖ καθεὶς ἴμπορει  
Ἄνα παραδιδῆν τοῦ Γεωργίου τοῦ Σοφῆ.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἰστὸ τυπογραφεῖο  
τοῦ Σταυριανοῦ κατέθη — κί ἀπὸ τοῦδε συνορεύει  
μὲ τῆς βράμιας τῶν Χαυσιῶν — μὲ ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν «Ἐθνοφρονούντων» — νύκτα ἴμερα συζητούντων,  
μὲ μπακλόγια καμπόσους, — κατ' ἐξῆς ἄλλους τόσσους,  
μὲ οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδοῦρια.